

ли нѣкогашъ да ся умилосердишь и надъ нашій-атъ народъ и да го избавиши отъ това окаянство!

Въ 1838-тѣ годинѣ... заминувамъ за Грѣціѣ презъ Едессъ; тамо паче надежды виждамъ и слушамъ това, что всегда души желаяхъ. Виждамъ граматики и исторіи бѣлгарски и Венелиновы книжки; слушамъ, что на много мѣста въ Бѣлгарія ся открыли бѣлгарски училища, что за нихъ млады и въ Едессъ и въ други мѣста ся проготовляватъ въ учители, и много книги и глобосы и все нужное отъ тамо ся изпраща. Еднимъ словомъ, виждамъ и слушамъ вся вѣрныя знаменія и прѣдвестанія, що Бг҃ъ Великій е началъ и за нашій-атъ народъ да помышлява, и неизреченныя радости ся исполнявамъ..

Въ Грѣція азъ бѣхъ до лани — 1846—г., гдѣ като ся поучихъ нѣколко въ гимназіѣ-тѣ и университетъ-атъ, имахъ намѣреніе да си идѣ въ отечеството ны, и да си идѣ съ намѣреніе, не грѣчки, но бѣлгарски Бѣлгаритѣ какъ Бѣлгаринъ по силѣ моей да учж, да не ся осудж какъ лѣнивый-атъ рабъ. Това, като мысляхъ, ето дохожда единъ побратимъ мой отъ монастиръ-атъ ны Зографъ нарочито посланъ за мене съ письма отъ старцы-тѣ наши и отъ младитѣ собратья, сосъ които много мя моляха да дойдѣ въ монастыръ да имъ преподамъ Славянскѣ-тѣ грамматикѣ и что друго могж. Понеже видохъ приглашеніето имъ согласно съ моето намѣреніе, дойдохъ; начахъ дѣлoto, за което бѣхъ призванъ и го продѣлжавахъ съ удоволствіе. Имахъ обаче желаніе, ако бѫде воля Божія да идѣ и въ отечеството ми Струмицѣ, и ако не друго, поне да сж потрудж съ помощію Бжѣю да убѣдѣ та-мъшнитѣ градски старшины да внесжтъ въ училището и църквите славянскій языки... (А. П. Стоиловъ, Изъ живота и дѣйността на архимандритъ Антимъ Ризовъ, въ Училищенъ прѣгледъ XII, кн. 6 юни 1907, стр. 543—545).

1848—1850 г.

№ 139.

Башино-село (Велешко).

Въ Башино-село е имало мжжко бѣлгарско училище още прѣзъ 1845 г. Скоро се основало и дѣвическо. За това и за бѣлгарско национално съзнание въ това село узнаваме отъ архивата на Александра Екзархъ, съхранявана въ Етнографския музѣй въ София, инв. № 5080. Тукъ привеждамъ частъ отъ едно писмо на башиноселци до Ал. Екзархъ, отъ 1848 г.: